

Timсахın Diř Ağrısı

Ebru Mina TOMURCUK

Timsahın Diş Ağrısı

Ebru Mina TOMURCUK

Geniř, yavaş akan bir nehirde Croc adında bir timsah yařardı. Pürüzlü yeřil pulları, soluk sarı bir karnı ve boynunda küçük mavi bir atkısı vardı. Croc yumuřak bařlı ve utangaçtı, sıcak güneřte sessizce yüzmeyi severdi. Ama bir sabah bir řeyler ters gitti. Diřlerinden birinde derin, gumbür gumbür bir ağırı zonkluyordu.

Croc ağrıyı görmezden gelmeye çalıştı. En sevdiği çamur kıyısına yüzdü ve kehribar rengi gözlerini kapadı. Ama acı büyüdükçe büyüdü, sanki burnunun içinde bir davul çalıyordu. Yanağı bir taraftan şişti, yuvarlak ve ağırlıydı. Kimseyi rahatsız etmek istemedi, bu yüzden yapraklı bir dalın altına saklanıp inledi.

Pip adında minicik bir yağmur kuşu, tüy kadar hafif uçarak geçti. Yumuşak krem ve kum kahvesi tüyleri, küçük kırmızı bir çantası vardı. Pip bir sazın üzerine kondu ve yuvarlak başını yana eğdi. "Croc, yanağın neden bu kadar şiş?" diye cıvıladı. Croc iç çekti. "Dişim çok ağrıyor ama dişçiye gitmeye çok korkuyorum."

Pip daha da yaklaştı. "Korkuyor musun? Sen mi? Nehrin en büyük, en güçlü yüzücüsü?" Croc yavaşça başını salladı. "Dişçinin parlak ışıkları ve parlak aletleri var," diye fısıldadı. "Ya canımı yakarsa? Ya yeterince cesur değilsem?" Pip tüylerini kabarttı ve yumuşak bir sesle, "Croc, yardım istemek cesarettir. Ben seninle geleyim," dedi.

Croc küçük kehribar gözlerini kırptırdı. "Benimle gelir misin?" Pip başını salladı ve kırmızı çantasına hafifçe vurdu. "Yol boyunca hep yanında uçağım," dedi. "Ve sen yalnız kalmayasın diye durmadan konuşacağım." Croc derin bir nefes aldı. Dişi yine zonkladı ve daha fazla bekleyemeyeceğini anladı. "Peki," dedi. "Gidelim."

Croc ağır bedenini nehirden çıkardı. Kısa bacakları kumlu yolda ağır ağır yürüdü, kalın kuyruğu arkasında sallandı. Pip başının üstünde daireler çizerek uçtu, siyah kanat uçları güneşte parlıyordu. "Artık çok uzak değil," diye seslendi. Croc'un şiş yanağı her adımda ağrıyordu ama Pip'in neşeli sesi onu yürümeye devam ettirdi.

Parlak mavi kapısı olan küçük bir kliniğe vardılar. Croc durdu. Kalbi gümbür gümbür atıyordu. "Belki yarın geri geliriz," diye mırıldandı. Pip burnunun üstüne kondu ve gözlerinin içine baktı. "Buraya kadar geldin," dedi. "Bir adım daha. Ben tam burada olacağım." Croc yutkundu ve kapıyı usulca çaldı.

Dişçi kapıyı açtı. Sıcak kahverengi bir teni, kısa kıvrıkcık saçları ve yuvarlak gözlükleri vardı. Beyaz bir önlük giymişti, küçük bıyığının altında sevecen bir gülümseme vardı. "Merhaba," dedi sakın bir sesle. "Diş ağrısı mı? Doğru yere geldin. Ben Dr. Moss, büyük küçük bütün hastaların kendini daha iyi hissetmesine yardım ederim." Croc birazcık rahatladı.

Dr. Moss, Croc'u pencerenin yanındaki büyük bir koltuğa götürdü. Nane yeşili eldivenlerini giydi ve Croc'a çubuğun ucundaki küçük yuvarlak bir ayna gösterdi. "Dişine bakmak için bunu kullanacağım," diye açıkladı. "Minicik ve canını yakmaz." Pip yakındaki bir tabureye oturdu. "Gördün mü?" diye fısıldadı. "Sadece bir bakış." Croc uzun burnunu kocaman açtı.

Dr. Moss içeri baktı. "Ah, sorunu görüyorum," dedi. "Küçük bir dişte minik bir delik var, ağrısının sebebi bu. Nazik bir temizlik ve küçük bir yamayla düzeltebilirim." Croc'un kehribar gözleri kocaman açıldı. "Acıtır mı?" diye sordu. "Hafif bir vızıltı hissedersin," dedi Dr. Moss. "Ama yavaşça ilerleyeceğim, mola vermek istersen patini kaldırman yeterli."

Dr. Moss dikkatle çalıştı. Küçük ayna parıldadı, hafif vızıltı odayı doldurdu. Pip, Croc sakın kalsın diye nehirden ve güneş ışığından bahsedip durdu. Croc gözlerini kapadı ve onun sesini dinledi. Çok geçmeden Dr. Moss arkasına yaslandı ve gülümsedi. "Hepsi tamam!" dedi. "Dişin temiz ve yamandı. Ağrı yakında geçecek."

Croc kısa pençesiyle yanağına dokundu. O korkunç gümbürtü gitmişti! Hafif ve mutlu hissetti, sanki burnundan ağır bir taş yuvarlanıp gitmişti. "Artık acımıyor!" dedi. Dr. Moss başını salladı. "Çok cesurdun," dedi. "Korktuğunda yardım istemek kolay değildir." Pip kanatlarını çırpı ve sevinçle cıvıladı.

Croc, Pip'e baktı. "Haklıydın," dedi. "Yardım istemek cesarettir. Sen olmasan bunu başaramazdım." Pip atkısına tünedi ve gülümsedi. "Sen de cesurdun," dedi. "Korkunla yüzleştin, adım adım." Dr. Moss'a teşekkür ettiler ve her ihtimale karşı kontrol için geri geleceklerine söz verdiler.

Eve dönerken Croc hiçbir dalın altına saklanmadı. Dimdik yürüdü, mavi atkısı esintiyle dalgalandı. Pip yanında uçtu ve öğrendikleri her şey hakkında konuştular. "Cesur olmak korkusuz olmak demek değildir," dedi Croc yavaşça. "İhtiyaç duyduğunda yardım istemektir." Pip başını salladı. "Aynen," diye cıvıladı.

Nehre döndüklerinde Croc neşeyle bir şıptıyla serin suya daldı. Dişi pürüzsüz ve sağlam hissettiriyordu. Kocaman bir timsah gülümsemesiyle gülümsedi ve günlerdir ilk kez yanağı ağrımadı. Pip bir nilüfer yaprağına kondu ve kırmızı çantasını açtı. "Bizim için küçük bir atıştırma getirdim," dedi. "Kutlamak için!"

Croc ve Pip güneşli kıyıda piknik yaptılar. Croc, ne zaman bir diş ağrısı ya da bir endişe baş gösterse yardım isteyebileceğini biliyordu. Pip ise en büyük, en güçlü dostların bile bazen kendilerine hatırlatacak minicik bir kuşa ihtiyaç duyabileceğini biliyordu. Sıcak güneşin altında birlikte oturdular, mutlu ve cesur, ve yardım istemekten asla korkmadılar.